

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

6.9.2010

B7-0496/2010

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę na temat oświadczenia Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie praw człowieka w Iranie, w szczególności spraw Sakineh
Mohamadi Asztiani i Zahry Bahrami

**Véronique De Keyser, María Muñoz De Urquiza, Ana Gomes, Edite
Estrela, Emine Bozkurt, Rovana Plumb, Silvia Costa, Francesca Balzani,
Patrizia Toia, Rita Borsellino, Debora Serracchiani, Marc Tarabella**
w imieniu grupy politycznej S&D

RE\829746PL.doc

PE446.579v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B7-0496/2010

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie praw człowieka w Iranie,
w szczególności spraw Sakineh Mohamadi Asztiani i Zahry Bahrami**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu, zwłaszcza rezolucje dotyczące praw człowieka, a w szczególności rezolucje przyjęte w dniach 31 stycznia 2008 r. i 10 lutego 2010 r.,
 - uwzględniając oświadczenie wydane w dniu 6 lipca 2010 r. przez Wysoką Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa Catherine Ashton w sprawie zbliżających się egzekucji w Iranie,
 - uwzględniając oświadczenie Sekretarz Stanu USA Hillary Clinton z dnia 10 sierpnia 2010 r., w którym wezwano Iran do przestrzegania podstawowych wolności jego obywateli,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka ONZ oraz Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, których stroną jest Iran,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w maju 2006 r. Sakineh Mohamadi Asztiani, 43-letnia matka dwojga dzieci, została skazana za „niedozwolone stosunki” z dwoma mężczyznami i otrzymała karę 99 batów; następnie, mimo otrzymania kary, została uznana za winną „cudzołóstwa” i skazana na śmierć przez ukamienowanie,
- B. mając na uwadze, że pomimo międzynarodowego potępienia wyroku śmierci przez ukamienowanie, wyrok ten został utrzymany i może w każdej chwili zostać wykonany decyzją szefa sądownictwa Sadeka Laridżaniego,
- C. mając na uwadze, że podczas wyemitowanej w telewizji „spowiedzi” Sakineh Mohamadi Asztiani przyznała się do współudziału w zabójstwie męża; mając na uwadze liczne sygnały wskazujące, że wyznanie to zostało wymuszone,
- D. mając na uwadze, że Sakineh Mohamadi Asztiani skazano na kolejne 99 batów za szerszenie „nieprzyzwoitości” i „zepsucia”, ponieważ rzekomo wystąpiła bez kwefu na zdjęciu opublikowanym w brytyjskiej gazecie;
- E. mając na uwadze, że adwokat Sakineh Mohamadi Asztiani, Mohammad Mostafaei, zbiegł z Iranu po tym, jak irańskie siły bezpieczeństwa wydały nakaz jego aresztowania oraz zatrzymały jego żonę i szwagra,
- F. mając na uwadze, że Ebrahimowi Hamidiemu, 18-latkowi oskarżonemu o homoseksualizm, grozi rychła egzekucja mimo faktu, że obecnie nie ma on reprezentacji prawnej,

- G. mając na uwadze, że wyrok ukamienowania stanowi wyraźne naruszenie międzynarodowych zobowiązań Iranu zgodnie z Międzynarodowym paktem praw obywatelskich i politycznych; mając na uwadze, że dopiero niedawno, podczas uniwersalnego przeglądu okresowego w Radzie Praw Człowieka ONZ, Iran zgodził się przestrzegać przynajmniej minimalnych norm i postanowień tegoż paktu w zakresie kary śmierci, dopóki będzie ona utrzymywana,
- H. mając na uwadze, że w dniu 1 sierpnia prezydent Brazylii Luiz Inacio Lula da Silva zaproponował azyl S.M. Asztiani, ale rząd Iranu odrzucił ofertę Brazylii pod pretekstem, iż Lula da Silva „nie miał wystarczających informacji w tej sprawie”,
- I. mając na uwadze, że Zahra Bahrami, obywatelka holendersko-irańska, została aresztowana po tym, jak wzięła udział w protestach w dniu święta Aszury (27 grudnia 2009 r.) przeciwko sfałszowanym wyborom prezydenckim w Iranie; mając na uwadze, że od aresztowania jest ona przetrzymywana w więzieniu Ewin w Teheranie i wykazuje oznaki torturowania,
- J. mając na uwadze, że Zahre Bahrami oskarżono o utworzenie antyrządowej organizacji, członkostwo w niewymienionej z nazwy grupie monarchistycznej i szerzenie propagandy wymierzonej w reżim; mając na uwadze, że odmówiono jej reprezentacji prawnej, a ambasadzie holenderskiej w Teheranie nie pozwolono na udzielenie jej pomocy,
- K. mając na uwadze, że Zahrze Bahrami odmówiono prawa do odwiedzin w więzieniu Ewin oraz że według doniesień cierpi z wyczerpania fizycznego i psychicznego,
- L. mając na uwadze, że Nasrin Sotoudeh, wybitna prawniczka w dziedzinie praw człowieka, ciesząca się szerokim uznaniem za starania na rzecz młodocianych skazanych na karę śmierci i za obronę więźniów sumienia, została aresztowana w dniu 4 września 2010 r. pod zarzutem „anty państwowej propagandy” oraz „zmowy i gromadzenia się w celu działania przeciwko bezpieczeństwu państwowemu”,
- M. mając na uwadze, że władze Islamskiej Republiki Iranu w dalszym ciągu aresztują i przetrzymują w więzieniu działaczy społecznych, a jednocześnie prześladują i ścigają niezależnych prawników; mając na uwadze, że nową metodą prześladowania prawników zajmujących się prawami człowieka jest stawianie im zarzutów finansowych w związku z podatkami; mając na uwadze, że uczestnicy kampanii pod hasłem „milion podpisów”, opowiadającej się za równością płci, oraz członkowie centralnej rady ADVAR, organizacji absolwentów działającej na rzecz praw człowieka i postępu społecznego, zostali uwięzieni pod sfingowanymi zarzutami,
- N. mając na uwadze, że mieszkanie byłego kandydata na prezydenta Mehdiego Karrubiego zostało zaatakowane przez dziesiątki uzbrojonych funkcjonariuszy w cywilnych ubraniach, czego efektem były napisy, zniszczenia, wybite okna i strzały w domu Karrubiego; mając na uwadze, że ataki te nastąpiły po uwagach dowódcy Gwardii Rewolucyjnej, Mohammada Alego Dżafariego, który stwierdził, że naród irański osądzi „przywódców buntu”, mając na myśli liderów opozycji; mając na uwadze, że siły policyjne nie próbowały powstrzymać ataków,
1. wyraża oburzenie i głęboki niepokój przypadkiem skazania Sakineh Mohamadi Asztiani

na śmierć przez ukamienowanie; wzywa władze Islamskiej Republiki Iranu do niewykonywania egzekucji na Sakineh Mohamadi Asztiani – ani przez ukamienowanie, ani jakąkolwiek inną metodą;

2. wzywa władze Islamskiej Republiki Iranu do wszczęcia kompleksowej rewizji jej sprawy;
3. potępia telewizyjną „spowiedź” Sakineh Mohamadi Asztiani, najwyraźniej zaaranżowaną przez władze Iranu w celu wynalezienia nowych zarzutów umożliwiających oskarżenie jej o zabójstwo męża; zauważa, że tego typu programy stawiają pod znakiem zapytania niezależność sądownictwa;
4. wzywa rząd Iranu do wprowadzenia zakazu kamienowania – szczególnie okrutnej metody egzekucji;
5. podtrzymuje silny sprzeciw UE wobec kary śmierci we wszystkich okolicznościach i wzywa Iran do wprowadzenia moratorium na egzekucje w oczekiwaniu na zniesienie kary śmierci zgodnie z rezolucjami 62/149 i 63/168 Zgromadzenia Ogólnego ONZ;
6. wzywa rząd Iranu do powstrzymania egzekucji Ebrahima Hamidiego, 18-latka oskarżonego o homoseksualizm;
7. wyraża sprzeciw wobec kryminalizacji odbywanych za obopólną zgodą stosunków seksualnych osób dorosłych i wzywa władze Iranu do zaniechania uznawania cudzołóstwa za przestępstwo;
8. żąda natychmiastowego uwolnienia Zahry Bahrami; zwraca się do Catherine Ashton, Wysokiej Przedstawiciel UE do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa i Wiceprzewodniczącej Komisji, o zajęcie się przetrzymywaniem Zahry Bahrami w rozmowach z władzami Iranu;
9. wzywa do natychmiastowego uwolnienia Nasrin Sotoudeh, wybitnej prawniczki w dziedzinie praw człowieka, oraz do odstąpienia od wszelkich zarzutów wobec niej;
10. wyraża poważne zaniepokojenie inspirowaną przez rząd przemocą wobec byłego kandydata na prezydenta Mehdiego Karrubiego oraz szerzeniem klimatu strachu i zastraszenia poprzez wykorzystywanie koordynowanych przez siły bezpieczeństwa bandytów i funkcjonariuszy w ubraniach cywilnych; żąda, aby rząd nie wahał się karać tego typu przestępstw; obarcza Najwyższego Przywódcę Iranu ajatollaha Aliego Chameneiego odpowiedzialnością za bezpieczeństwo kandydata na prezydenta Mehdiego Karrubiego i jego rodziny;
11. wyraża poważne zaniepokojenie nadużywaniem przez władze Iranu uprawnień sądowych w stosunku do członków społeczności obrońców praw człowieka i działaczy społeczeństwa obywatelskiego, takich jak m.in. uczestnicy kampanii pod hasłem „milion podpisów” i członkowie centralnej rady ADVAR;
12. wzywa do ustanowienia mandatu ONZ celem zbadania nadużyć i sprawienia, że sprawcy naruszeń praw człowieka w Iranie zostaną pociągnięci do odpowiedzialności;

13. przypomina Iranowi o jego obowiązkach na mocy Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz o zobowiązaniach podjętych podczas uniwersalnego przeglądu okresowego w Radzie Praw Człowieka ONZ i wzywa do natychmiastowego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych i uwięzionych obrońców praw człowieka;
14. zwraca się o rozszerzenie obecnej listy osób i organizacji objętych zakazem wjazdu na terytorium UE i zamrożeniem majątku o osoby, które odpowiadają za naruszanie praw człowieka, represje i ograniczanie wolności w tym kraju;
15. apeluje do Komisji i Rady o opracowanie dodatkowych środków w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR) i europejskiej polityki imigracyjnej, aby czynnie chronić bezpieczeństwo irańskich obrońców praw człowieka;
16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Wysokiej Przedstawiciel / Wiceprzewodniczącej Komisji, parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Narodów Zjednoczonych, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.